

Bilaga 5 till kommunfullmäktiges protokoll 2004-09-20 § 16

Svar på interpellation nr 21 från Jan Björklund (fp) Skolk på gymnasiet.

Jan Björklund (fp) har ställt frågor till mig angående skolk och olovlig frånvaro ett antal gånger under det senaste året och återkommer nu med ytterligare frågor.

Som jag tidigare har sagt är det naturligtvis ett problem att det finns elever som inte deltar i undervisningen. Det är dock svårt att tro att hot och straff lik de förslag som Jan Björklund (fp) framför är lösningen på problemet. Genom att införa sådan åtgärder är risken stor att vi ställer ännu fler elever utanför samhället.

Det visar sig i ett antal undersökningar att det är ett fåtal elever som väljer att vara frånvarande på grund av att de inte bryr sig om skolan. Det är istället elevens situation som är avgörande och förklaringen till skolk kan i princip delas i fyra grupper; familjerelaterade, skolrelaterade, kamratrelaterade och individrelaterade. Detta talar sitt tydliga språk, de elever som skolkar är elever som mår dåligt, många gånger både fysiskt och psykiskt under en kortare eller längre period.

Jag menar att det som behöver göras i gymnasieskolan är att tidigt uppmärksamma frånvaro, att utreda orsaker till denna och att snabbt sätta in elevvårdande insatser för att stödja eleven till att genomföra sin utbildning för att få bästa förutsättningar för att klara kommande vuxenliv. Varje skola måste se sina elever och dess förutsättningar och gemensamt med eleven finna lösningar på problem, där skolk kan vara ett symptom på ohälsa. I detta arbete krävs ett gott samarbete mellan de olika professionerna, dels inom skolan och dels med andra berörda myndigheter.

Att anta att det endast är elevens ovilja som gör att skolk förekommer är att förminska den komplexa värld vi lever i. För att minska frånvaron i gymnasieskolan krävs ett aktivt förebyggande arbete inom flera områden som både kan handla om förebyggande elevhälsa och skolans inre organisation.

Mot denna bakgrund vill jag ge följande svar på de frågor som ställts till mig.

1. Vilka åtgärder tänker skolborgarrådet vidta för att minska skolket i Stockholms gymnasieskolor?

Jag anser inte att lösningen är att fatta centrala beslut, utan att olika åtgärder för olika elever behöver vidtas på varje enskild skola. Det mest effektiva sättet att bearbeta skolk långsiktigt anser jag är att varje skola har ett väl strukturerat- och förebyggande elevhälsoarbete för att minska negativa symptom på ohälsa som t.ex. skolk.

2. Kan skolborgarrådet tänka sig att införa särskilda lärlingsutbildningar och yrkesprogram som fokuserar på yrkesämnena för elever som inte vill eller orkar med ett nationellt program?

Jag anser att alla elever vilket program de än väljer ska få så mycket kunskaper som möjligt i kärnämnen. Det är viktigt ur ett demokratiskt perspektiv där alla medborgare ska ges möjlighet att delta i samhällsdebatten och förstå det samhälle som man lever i. Jag anser att för detta krävs goda kunskaper i kärnämnen och våra skolor har ett stort ansvar för att ge eleverna denna grund. Jag ser dock framför mig en utveckling av de yrkesinriktade programmen med en större infärgning av de yrkesrelaterade ämnena i kärnämnen.

Stockholm 2004-04-07

Erik Nilsson

Skolborgarråd